

Kráska a Radegast

Ladislav Křížek

Dám, co mám,
krásu i svůj klín,
vyměním já za ten pozemský ráj,
co sám skrýváš.

Přicházíš, tak nádherná,
vábivě oděná ke mně nahoru za štěstím kráčíš.

Tu tě mám, můj Radegast,
hrozný a silný,
ve stínu tvé slávy chci žít...

Co víc ti dát než půvab svůj,
mrknutím víček naznačím touhu,
krásou tě získám,
já chci přízeň tvou!

Lásku svou ti dám,
pojď, ale proč
tvou moc já znám
lásku svou ti dám
chceš moc moji moc
ó...ne lásku dávám

Radegast, Radegast
Radegast, Radegast

Tak rozverná, tak troufalá,
lásku svou teď rozdáváš,
chceš žít bez starostí,
v krásu svou doufáš.

Lásku svou ti dám,
svou moc nechci,
tvou moc já znám,
lásku svou ti dám,
ne....běž pryč,
ó...ne lásku dávám
dost, dost

Zrazená, zkroušená
dolů se vracím,
zas časem to zkusím
pro štěstí.